

Ötvenmillióból már lehet sportot szervezni

A turkui sportosztályon húszan dolgoznak

Szeged testvérvárosai közül Turkuval alakult ki a leggyümölcsözőbb sportkapcsolat. Szinte minden sportágban megfordultak már Tisza-parti versenyzők az Auralpart városban, és fordítva. Ismerik egymás gondjait és eredményeit. Azt is tudják, hogy a finn sportegyesületek költségvetése milyen forrásokból jön össze, de azt már kevesen ismerik, hogyan érvényesül a sportban a helyi irányítás.

Kétszerez kíváncsiság hajtotta a turkui sportirányítás központjába. Egyrészt, mert tavaly ősszel, amikor először jártam ősi rokonainknál, egyszerűen nem foglalkoztak a találkozási szándékkal. Másodsorban pedig kíváncsi voltam, vajon a gazdasági eredmények hogyan csapódnak le a sportban. Már-már úgy tűnt, most is üres kézzel kell hazatérnem, pedig dr. Bertényi Szabolcs, a Turkuiban megforduló magyarok támasza, valamint Szegedről Horváth András sportosztályvezető mindent megtett, kérésre megvalósításáért. A hetedik napon — másnap utaztam haza — délután 3 órakor, végre hajlandók voltak velem szóba állni. Hozzá kell tenni, hogy csak öt óráig dolgoznak.

Arto Sinkkonen osztályvezető azzal kezdte a beszélgetést, neki csak fél órája van — úgy látszik, nincsenek kibekülvé a sajtóval — gondoltam, Dicsőreterre legyen mondva, igyekezett világosan megrajzolni a finn sportirányítás lényegét. Kértem, hogy a tükörtől induljunk el.

— Az ottani közigazgatásban milyen helyet foglal el a sport? — kérdeztem először.

— Négyévenként választják a 67 tagú helyi városi tanácsot, a pártok által delegáltakból. Az így megválasztottak aztán maguk közül tizenöt tagú vezetői testületet jelölnek ki. A négy polgármester-helyettes közül az egyik az oktatás és a művelődés mellett a sport felügyeletét is ellátja. Tehát hozzátartozik a női osztályunk is. Engem kineveztek erre a posztra. Tulajdonképpen négyévenként nem fenyeget sem, miféle veszély. Elvileg nyugdíjas állásom van. Egyébként az osztályt egy kilenc tagú sportbizottság — vállalatvezetők, ismert személyiségek a tagjai — felügyeli, amelyet a 67 tagú tanács választ meg.

Kétszáz dolgozó, ötszáz létesítmény

Milyen feladataik vannak?

— Elég sokrétű munkát látunk el. Kétszáz főfoglalkozású dolgozónk van. Hozzánk tartozik 500 sportlétesítmény, összes gondjával együtt. Turkuiban és környékén 150 sportegyesület működik, összesen 50 ezer sportolót tartunk nyilván. A 160 ezer lakosú városban tehát minden harmadik ember sportol. Hivatalunkban 20-an dolgozunk. Mindenki megvan a saját területe. Van, aki a létesítményekért, van, aki a versenypontért, más a tömegsportért felelős, Gazdasági ügyekért, szervezési feladatokért, szolgáltatásokért is vannak felelősök. A város versenysportjára egyébként nyolcmillió márkát adunk. Az egyesületek a működésükhöz a többi pénz a gyáraktól, vállalatoktól és adományokból gyűjtik össze.

— Ha már a pénznél tartunk, a városatyák évente mennyi márkát szavaznak meg a sportnak?

— Ötvenmillió márkából gazdálkodunk. A sportlétesítményeket mindenki ingyen veheti igénybe. Az állam kasszából a pénzünk 5 százalékát kapjuk meg, a létesítményeink állagának megóvására, újabb beruházások ösztönzésére. Külön építő- és karbantartó brigádot tartunk, hiszen ennyi sportpályán mindig van munka.

Olcsóbb a sport, mint a kórházi ellátás

Az osztályvezető eddig jutva a beszélgetésben, sajnálattal bejelentette: „neki menni kell”, s átadott egyik helyettesének, Markku Aaltonennek, aki így folytatta a tájékoztatót:

— Az uszodáinkat évente 400 ezren látogatják. Ennek ellenére sokat bírálnak bennünket, hogy kevés a bevételünk. Mi pedig azzal érvelünk, hogy egy kórházi ágy napi 500 márkába kerül, s ha az emberek sportolnak, egészségesebbek lesznek, s még mindig olcsóbb, ha a rendszeres mozgásra költik az állam pénzt.

— Évente milyen nagy versenyeket rendeznek?

— Mi egyet sem. A sportági országos és területi versenyek rendezési jogáért az egyesületek szinte verszkednek. Nálunk egy országos bajnokság megrendezése nyereséget hoz a bevételből, a szponzorok támogatásából, a reklámból, a tv-közvetítési jogdíjból szép summát szednek össze.

— Mennyire elterjedt a főállású sportvezetés?

— Turkuiban 30 főállású sportvezető van. Általában labdarúgásban, hokiban és atlétikában foglalkoztatnak főállású edzőket. A TPS hokicsapatának edzője például közel félmillió márkát keres egy évben, de 70 százalékos az adója.

— Egy sportvezetőnek mennyi a keresete?

— A legjobban fizetettek 300 ezer körül kapnak. Nekem a sportosztályon a 100 ezret alig haladja meg a jövedelmem, s ennek 20 százaléka az adó.

Lehet, hogy túlságosan kényes vizekre eveztem, mert Markku Aaltonen az órájára pillantott, s közölte, nagyon sajnálja, de a gyereke csak öt óráig lehet az óvodában, s már háromnegyed van. Útközben a szolgálati Saab gépkocsijából felhívta az óvodát, s beszélt a kislányával, hogy már útban van felé.

Süli József

Véd a „Véda”

A tavalyi országos birkozó közgyűlésen Kuller József, a későbbiek során al-előnké megválasztott sportvezető azt ígérte: mindent elkövet annak érdekében, hogy nem kevés pénzügyi segítséggel szíveskedve sportága segítségére. Teltek a hónapok, míg nem végre képes volt betartani adott szavát az al-elnök.

Az általa vezetett „Véda” névre hallgató, járészrt ke-

reskedelmi tevékenységet folytató kft. egyéni szponzori szerződéssel „ajándékozta meg” Komáromi Tibort. Annak értelmében az FTC háromszoros világbajnoka, egy alkalommal Európa-bajnok aranyérmese, a szöuli olimpián pedig ezüstérmes szerző kötétfogású kiválósága az 1992-es nyári olimpiáig 500 ezer forintot támogatásban részesült a kft.-től. A mottó tehát: véd a „Véda”.

Közismert, a Szeged SC labdarúgó-szakosztályának vezérkara egy évvel ezelőtt fennhangon tette közhírré: a csapatnak úgy kell szerepelnie az NB II-ben, hogy a bajnokság végén felkerüljön az első osztályba! Ennek az elképzelésnek megvalósításához a sikerült megnyerniük a nem mindennapi felkészültségű szakembert, Kovács Ferenc mesteredzőt. Induláskor a vezetők ígéretet tettek, mindent biztosítanak a zavarmentes munkához, megteremtik az NB I. feltételeit, a vezető edzőnek „csak” az lesz a feladata, hogy stílusában, tartásában ütőképes csapatot formáljon.

Az eredmény ismert, a Szeged SC gárdája utcahósszal nyerte a bajnokságot, 9 pont előnnyel ért célba, úgy, hogy csupán ötször szenvedett vereséget és 7 alkalommal végződött döntetlennel mérkőzése. Ha kezdetéig viszapörgetjük a képzeletbeli filmszalagot és onnan követjük az eseményeket, a táblázatot böngészve kiderül, az együttes első helye már nagyon régóta, majdhogya első mérkőzése óta biztosnak látszott. Stabilmak, mert erre a garancia maga a mesteredző volt, aki csak úgy és akkor volt hajlandó szerződni, ha konkrét eredményért, meghatározott célért munkálkodhat.

Ennek szellemében vágott a dolgok közepébe, s miután felmérte a játékosállomány tudását és képességét, igyekezett mielőbb kialakítani a számára megfelelő játékmódot. Igen hamar kiderült, mi lehet az a tartalom, stílus, ami leginkább megfelel a társaságnak. Döntő volt, hogy kevés az igazán gyors játékos. Így aztán a védekezést már eleve a pálya közepéhez közelítve kellett megszervezni, hogy eleve elkerüljük a közeli szabadrúgásokat, az esetleges II-eseket. Ezáltal a támadójáték is adóttá vált.

Ribli lemondta a részvételt

Változott a helyszín

A tervekkel ellentétben nem Baguióban, hanem Manilában rendezik meg a sakkosok zónaközi döntőjét. Magyar vonatkozású változás, hogy Ribli Zoltán lemondta a részvételt, így csak Portisch Lajos képviseli a magyar színeket a június 28-án kezdődő erőpróban.

A viadalon 64-en ülnek asztalhoz, s svájci rendszerű tornán, 13 fordulóban döntenek a 11 továbbjutó hely sorsáról. Ribli éppen a lebonyolítási rend miatt hagyja ki ezt a megméretést. Döntését a következő szavakkal indokolta.

— Ilyen szinten nem tartom reálisnak a svájci rendszerű lebonyolítást, ugyanis az sohasem tükrözi reálisan az erőviszonyokat — mond-

Mégsem lesz NB I-es focicsapata Szegednek?

Egy év munkája veszendőben

Bajban volt viszont a társaság, ha olyan ellenféllel találkozott — főként hazai mérkőzéseire volt jellemző —, amelyik zártan védekezett, nem adta föl kapu előtti hadállását. Ekkor nem egy esetben akadozott, nehézsé vált a csapat játéka, vitathatatlanul bebizonyosodott, egyedül Kun Lajos a vérbeli csatár! Hogy az NB II-es szintnek megfelelő támadók is mennyire hiányoznak, jól példázza; Kovács Ferencnek mindvégig keresnie kellett a megoldást, 13(!) játékos próbált ki a csatársorban! Beigazolódott az is, ha a csapat eltér begyakorolt, megszokott stílusától — nem fordít gondot a biztonságos védekezésre, a kapu bevetését szorgalmazza mindenáron — könnyen sebezhető, tehát taktikája semmiképpen sem lehet a támadások erőltetése!

Ami a háterszágot, az utánpótlást illeti, a megyei első osztályban szereplő csapatból többen is lehetőségét kaptak a szárnybontogatáshoz. A vezető edző olyankor játszatta a fiatalokat, amikor kevés felelősség hárult rájuk és bátran, felszabadultan focizhattak. Bizonyították tehetségüket, idő kérdése, mikor válhatnak meghatározókká. Más kérdés, nagyon sok tapasztalatra van szükségük, ehhez viszont engedhetetlen a magasabb szintű versenyeztetés. Arra azonban senki ne gondoljon, hogy ők lesznek azok, akik egyik napról a másikra megoldják az NB I. gondjait! Később igen, de most még aligha.

A csapat, amit mesterével vállalt, teljesítette, fölkerült az első osztályba! Történését az érdekelték —

szurkolók és vezetők — nyomon követhették, megélték. Ezért az ennél most már lényegesebb, fontosabb hogyan továbbról érdemes és kell medítnálni. Ezt tettük Kovács Ferencsel.

— Mindenek előtt azt hiányolom, a klubban nem mérték föl időben, a városban mennyi a realitása annak, hogy a csapat felkerüljön az első osztályba! — így a mesteredző. — Erre a mai napig nem kaptam választ! Az többször elhangzott, hogy összefogással előteremtik a működéshez szükséges anyagiakat, de ez közel sem azonos az NB I-ben indulás feltételeivel.

— Magyarán, Kovács Ferencnek egyáltalán nem mindegy, hogy csapata csupán egyik résztvevő, epizodistája vagy biztos bentmaradója lesz-e az NB I-es bajnokságnak.

— Pontosan erről van szó! Senkinek nem lehet érdeke, hogy olyan együttessel induljunk, amelyek képességei maximumat nyújtva sem képes eredményesen játszani és szorakozás helyett bosszúságot okoz szurkolóinknak. Ennek ellenére úgy mentünk szabadságra, hogy a vezetők körében vannak, akik eldöntött tényként hajtogatják, az új idényben az NB I-ben játszenek!

— Mit mond erre a szakember?

— Bennem és játékosaimban óriási a bizonytalanság! Hiába kértem, hogy mielőtt szabadságra mennek a játékosok, irassák alá velük szerződésük meghosszabbítását, nem történt meg! Szabórol, dr. Kovácsról, Takácsról, Bogdánról és Barnáról van szó. Kun külföldön folytatja, dr. Tóth János befejezi pályafutását, a kapus Tóth

Zoltán másik csapathoz igazol... Soroljam még gondjaimat? Az erősítésről pedig még nem is beszéltem... Egyszerűen kifutottunk az időből! Edzői pályafutásom során, ami nem rövid, ilyen helyzetben még nem voltam. Csoda-e, hogy képtelen vagyok elhinni, sikerül összehoznom olyan csapatot, amelyik megállja helyét az első osztályban.

— Idekerülésekor mintha nem ezt ígérte volna a szakosztályi vezetése...

— Valóban nem erről volt szó! Részemről nagyon komolyan vettem a szerződésemkor elhangzottakat, hittem, a város labdarúgóéletét sikerül kigyógyítani régi betegségből. Rá kellett jönnöm, a gondok jóval mélyebben gyökereznek, mint gondoltam. A biztonság, az anyagi háttér megteremtése sokkal összefogottabb, racionálisabb munkát igényel, mint amit tapasztaltam. Azt hiszem, mindennél többet mond, hogy a július másodikán visszatérő játékosok közül mindössze ötnék(!), Leboniczkynek, Hegyeshalmi-nak, Kovács Józsefnek, Bárány-nak, és Kisistóknak van érvényes szerződése, illetve Puskás amatőr szerződéssel rendelkezik...

A vezetésnek egy év, ha nagyon szigorúan vesszük, hét hónap mindenképpen rendelkezésére állt ahhoz, hogy felmérje, összefogással vagy bármi más módon képes-e megteremteni az NB I. feltételeit. Ezt elmulasztotta, az időt elfecsérelte, és most kapkod, taktikája az egymásra mutogatás.

Ettől viszont aligha lesz minőségében is NB I-es focicsapata Szegednek!

Gyürki Ernő

Totózóknak

24. HÉT

Labdarúgó-vb

1. Anglia—Hollandia	1 x
2. Brazília—Costa Rica	1
3. Svédország—Skócia	x 2
4. Írország—Egyiptom	1 x
Norvég I. osztály	
5. Brann (6.)—Tromsø (1.)	2 x
6. Molde (2.)—Strömgodset (10.)	1
7. Moss (11.)—Fillingen (8.)	x 1
8. Start (9.)—Rosenborg (5.)	1 2
9. Viking (4.)—Lilleström (3.)	x 1
10. VIF Fotball (12.)—Kongsvinger (7.)	2

Osztályozó a Bundesligáért

Déli csoport

11. Mainz 05 (1.)—Reutlingen (3.)	1
12. RW Frankfurt (4.)—Schweinfurt (2.)	x 2
Északi csoport	
13. Reinickendorf (5.)—Havelse (2.)	x 2
+1	
Wuppertel (4.)—Bielefeld (3.)	2

Jutalomút, a vb hatodik helyéért

A magyar férfi kézilabda-válogatott idén kora tavaszal a cseh-szlovákiai világbajnokságon teljesítette a célkitűzést, hatodik lett. A szövetség vezetői már akkor jelezték, hogy a jó szereplést egy ázsiai jutalomúttal honorálják. Az ígértből valóság lesz: a legjobbak — a fősponzor Chemolimpe szervezésében — tegnap utaztak Szöulba, majd onnan tovább Tókióba.

Csik János szövetségi kapitány elmondta, hogy csak azokat hívták meg erre a túrára, akik részt vettek a világbajnokságon. Am a 15-ös keretből különböző okok miatt nem tud a társakkal tartani dr. Hoffman László, Iváncsik Mihály és Kovács Mihály, ezért csak 12 játékos kel útra. A névsor: Szathmári János, Bíró Imre — kapusok, Borsos Attila,

Bordás József, Gyurka János, Györfly Sándor, Sibálin Jakab, Pribék István, Füzessy Ferenc, Marosi László, Putics Jenő, Lehel Géza — mezőnyjátékosok.

A tervek szerint a magyarok 7 mérkőzést játszanak Ázsiában, ebből 2—2 alkalommal mérkőz össze erejüket a dél-koreai és a japán válogatottal, s az ellenfelek között lesznek klubcsapatok is. A túra jó lehetőséget kínál, hogy minél jobban megismerkedjenek a távoli földrészi kézilabdaéletével, az ottani játéktípussal.

A küldöttség július 3-án érkezik haza, utána rögtön következnek a jugoszláviai nemzetközi torna, majd július 10-től a legjobbak is megkapják háromhetes kötelező nyári pihenőjüket.

Rajt győzelemmel

Győzelemmel kezdte szereplését a magyar női kézilabda válogatott Zomboron, a Trofeo Jugoszlavia nemzetközi tornán, a házigazdák B-együttesét verte.

Magyarország—Jugoszlávia „B” 23:18 (12:7)
Zombor, 600 néző. A ma-

gyar csapat legjobb dobói: Utasi 4, Horváth I. I., Horváth II I., György, Erdős, Szabó M. 3-3.

További eredmények: Szovjetunió—Kína 26:23, Jugoszlávia „A”—Románia 27:23.

A Csepel is a legjobb négy között

Két vidéki együttes, a Kecskeméti SC és a Szegedi Építők után fővárosi csapat jutott be a férfi röplabda Magyar Kupa elődöntőjébe, miután a legjobb négy közé jutásért vívott mérkőzésen a Csepel hazai pályán 65 per-

ces csatában 3:0 (7, 13, 11) arányban legyőzte a Kazincbarcikai Vegyész.

A még „üresen álló” egyetlen hely sorsa ma a Mezei úti csarnokban sora kerülő Tungsram—Fabulon Vasas találkozón dől el